

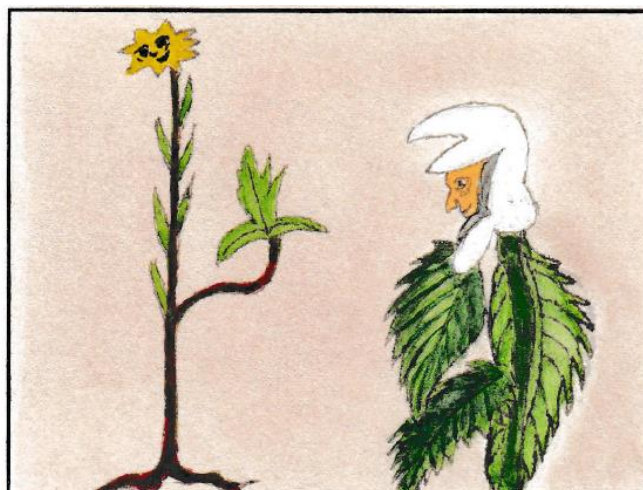

120 “Vorstinne van het kruid
aanhoor ons droef geluid.
Ik sta hier en vertolk
het lijden van uw volk,
al ’t leed dat ’t moest doorstaan
125 of lijdzaam ondergaan
van ’t monster op twee poten.
Het kent geen mededogen.
Wij roepen u om wraak,
stel ’t monster aan de kaak.”

130 “Wij roepen u om wraak, riep heel de stoet in koor,
dit monster aan de kaak of wij gaan al te loor.”
Reinette wist niet goed wat zij nu moest beginnen,
maar zag hoe Bereklauw van woede stond te trillen.
“Dit monster, schreeuwde hij, zal boeten...boeten...boeten
135 en met zijn eigen bloed ’t gedane kwaad vergoeden.”

1

Een oude Dove Netel die ook wat bijziend was,
vroeg nogal luid of daar de koninginne sprak
maar een Raket
gaf haar een mep
140 zo bleef hij doof en nu ook stom
maar wist nog altijd niet waarom.

Dovenetel (Witte -)

Lamium album

*Doof noemt mij het hele land
om mijn haar dat u niet brandt.
Verschrik dus niet als u mij ziet:
een dovenetel prikt toch niet.
Neem me rustig in uw hand
en bewonder eens mijn plant.
Trek een mijner bloempjes open:
echt, in 't bed der bovenlip
ligt pa Adam met zijn rib.*

De kleur waarmede ik mij sier,
of wit of paars of helder geel,
vertelt u dat ik welig tier
en daardoor juist de mens verveel.
Nochtans, o mens, versmaad mij niet,
een dovenetel kan ook iet.
Trek mijn jonge blaadjes af:
een handvol bij uw sla
laat vele pijn verdwijnen dra.

Paarse Dovenetel
Lamium purpureum

Gele Dovenetel
Lamium galeobdolon

Brunel

Prunella vulgaris

4

Bloempjes draag ik op mijn kop,
rood of paars, blauw als azuur,
uitgebloeid gelijken z' op
'n bijenkorf in miniatuur.
Een bijenkorf een schat bewaart.
Luister nu naar goeie raad:

Brandt uw tong u in de mond,
rauw of droog, van kleuren bont,
uit is gauw die helse pijn
neemt ge maar mijn medicijn.
Erewoord: in wijn gedronken
lenig ik uw ergste wonden.